

ETTER JORDPÅKASTELSEN

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, O Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

EG SER

Takk for at du er sammen med oss i dag.
Velkommen til minnesamvær
i Odd Fellow sine lokaler i
Hvedings gate 4.
Familien

Prest: John-Daniel Solhaug

Solister: Odd Fellow-koret, Ronald Forsaa, Mona Stenhaug Johannessen

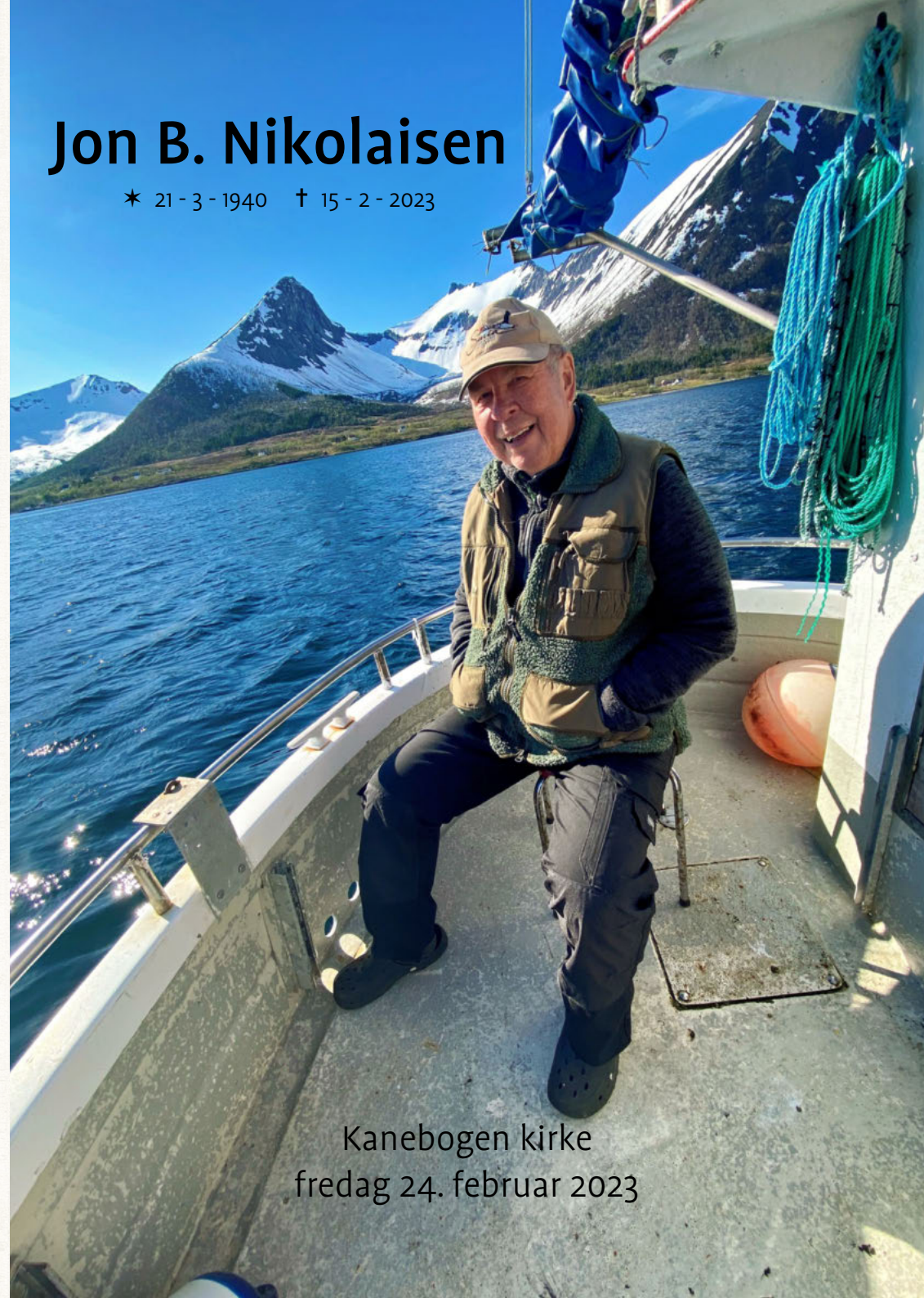

NATHANIELSEN
GRAVFERD

© inmemory.no | Design: 1200

Jon B. Nikolaisen

✱ 21 - 3 - 1940 † 15 - 2 - 2023

Kanebogen kirke
fredag 24. februar 2023

O STORE GUD

ÅPNINGSSALME

Alltid freidig når du går
veier Gud tør kjenne,
selv om du til målet når
først ved verdens ende!

Aldri redd for mørkets makt!
Stjernene vil lyse;
med et Fadervår i pakt
skal du aldri gyse.

Kjemp for alt hva du har kjært,
dø om så det gjelder!
Da er livet ei så svært,
døden ikke heller.

GJE MEG HANDA DI, VEN

SALME FØR TALEN

Å leva, det er å elska
Det beste di sjel fekk nå;
Å leva, det er i arbeid
Mot rikare mål å trå.

Å leva, det er i livet
Å finna det største verd;
Å leva, det er å vinna
Til sanning i all si ferd.

Å leva, det er å leggja
All urett og lygn i grav;
Å leva, det er som havet
Å spegla Guds himmel av.

SALME ETTER TALEN

Jeg er en seiler på livets hav,
På tidens skiftende bølge.
Den Herre Jesus meg kursen gav,
Og denne kurs vil jeg følge.
Jeg stevner frem mot de lyse lande
Med livsens trær på de skjønne strande,
Hvor evig sol og sommer er.

Iblant jeg seiler for medvinds bør
I andres kjølvann og følge
Som just lik meg denne reise gjør
Hen over jordlivets bølge.
Og havet smiler, og solen skinner,
Min dag så stille og blid henrinner,
Mens vinden fyller alle seil.

Mitt skip er lite og havet stort,
Det rommer tusene farer.
Men storm og bølge ei skyller bort
Det skip som Herren bevarer.
For ennå skjer det som før det gjorde,
Når Jesus selv kommer innen borde,
Da legger havet seg igjen.

La ankret falle! Jeg er i havn
I ly for brenningens vover!
Jeg kaster meg i min Frelsers favn,
Han som har hjulpet meg over.
Og kjente, elskede stemmer kaller,
Mens ankret sakte og stille faller
I evighetens lyse land.

EIN FARFAR I LIVET

